

ישיבת בנ"ע "גבעת שמואל"

מידעון

אייר תשפ"ה, פרשת תזריע-מצורע מ.יום עצמאות

דברי פתיחה

הרב שרגא פרוכטר, ראש הישיבה

להורים ולבנים היקרים מאוד, שלום רב.

יום הזיכרון לחללי צה"ל. טקס זיכרון לחללי צה"ל כוחות ובטחון וחללי פעולות האיבה. ביום שלישי בערב התקיים הטקס בפעם השנייה בישיבה בשעות הערב. לטקס הגיעו מאות תלמידים, הורים ובוגרים רבים. במרכז הטקס עסקנו בדמותם של הרב איתמר בן גל הי"ד ומירון גרש הי"ד. הרב בן גל נרצח בדרכו מהישיבה לביתו בהר ברכה, בסיום יום לימודים. מירון גרש הי"ד בוגר הישיבה שנפל בלחימה ברצועת עזה במסגרת שירותו בסיירת הנדסה הקרבית וכמומחה בלחימה בתת קרקע ביחידת יהלום. הטקס היה מרגש במיוחד.

הרב ספי הכין את התוכנית ושילב סרטים על הרב איתמר ומירון גרש ודברים שאפיינו את השניים. אמו של מירון, הגברת דינה גרש ריגשה את הציבור בדבריה על בנה, וכן אביו ואשתו מרים של הרב איתמר ריגשו מאוד את כולנו. **תודה רבה לרב ספי על הכנת התוכנית המרשימה.**

ביום הזיכרון, יום רביעי יצאו בני הישיבה לבתי הקברות הצבאיים שבהם נמצאים הבוגרים שלנו ממלחמת חרבות ברזל, מירון גרש בבית הקברות הצבאי בפתח תקווה ואיתי מאור הי"ד בבית הקברות הצבאי

בני
עקיבא
ראש כל חינוך

ישיבת
בני עקיבא
גבעת
שמואל
ישיבה אלהיא ביה

בראש העין. תלמידי כיתות י' יצאו לבית הקברות בקרית שאול, ושם הם סייעו למשפחות שהיה קשה להם להגיע רגלית לקברים והבנים לקחו אותם בכיסאות גלגלים. תלמידי כיתות ח' נשארו בישיבה ועשו טקס לכבודם של בוגרי הישיבה שנפלו במערכות ישראל, ובני ז' יצאו לגבעת שמואל להתייחד עם נופלי דקר.

2

תפילה חגיגית בערב יום העצמאות בשיקום של בית החולים תל השומר עם פצועי צה"ל. מאות הורים ותלמידים נענו לקריאתי והגיעו לציין את סוף יום הזיכרון וכניסת יום העצמאות במחלקת השיקום בתל השומר. התפילה הייתה עוצמתית מאוד וריגשה את כולנו ובמיוחד את הפצועים ובני משפחותיהם. אולם הכניסה לשיקום היה מלא מפה לפה. **יישר כוח גדול על המצווה הגדולה וקידוש השם העצום.** עשרות אורחים ובני משפחות הפצועים הגיעו אלי להודות ולשבח את תלמידי הישיבה. כל הכבוד לכולם !!!!

סמינריון ימי תשועה וקוממיות – בני כיתות ט' ברמות שפירא. בימים ראשון ושני הקרובים, ו-ז' אייר יצאו בני כיתות ט' לסמינריון במדרשת רמות שפירא שבמושב בית מאיר. הסמינריון בהדרכת מדרשות שער הגיא ורמות שפירא יעסוק בנושא - עשרת ימי תשועה- הימים שבין זיכרון ימי שואה לעליה וקוממיות, מעבדות לחרות ובדרך לעצמאות והנהגה באופן פרטי ולאומי.

ערב מגמות – הורים ובני כיתות ט' – ביום שלישי ח' אייר 6/5 בשעה 19.00 נקיים ערב מגמות לקראת עלייתם של בני ט' לכיתות י' אי"ה בשנה הבאה.

חשוב מאוד להגיע לערב חשוב זה. הצגת 10 המגמות בישיבה מראה במקצת את הקורה ב"ה בישיבתנו.

ערב שורשים – סבתות, סבים, הורים ובני כיתות ז'. ביום חמישי י' אייר 8/5 בשעה 19.00 אנחנו שמחים להזמין את הסבתות, הסבים, ההורים ובני ז' לערב שורשים מדהים, שמסכם את העבודות שבני ז' עשו במהלך השנה בעבודות השורשים. **חשוב מאוד להודיע כבר לסבתות ולסבים ולהורים, שהתאריך יהיה משוריין ביומנים.**

אסיפת הורים - כתות ז'- ח' - ט' - י' . תתקיים אי"ה ביום שלישי ט"ו אייר 25/13/5 החל מהשעה 18:00 . סמוך למועד האספה נפתח אפשרות לרישום דרך אפליקציית הפגישונים.

- **ביום זה בשעה 17.00** נציג לפני הורי ח' את התוכניות המיוחדות **בישיבתנו -תוכנית מכון לב** (תואר ראשון במדעי המחשב) עם הרקטור פרופסור דני בוכניק ממכון לב, ובשעה 17.45 נציג את **תוכנית מסלול בית מדרש** שתיפתח אי"ה בשנה הבאה.

בני עקיבא
**גבעת
שמואל**
ישיבה להורא בית

תזריע-מצורע מי האיש החפץ חיים – פרשת מצורע

פרשות תזריע מצורע עוסקות בטומאת נגעי הצרעת. טומאת הצרעת באה לנו בשל עוון לשון הרע, המונח "מצורע" דומה, לדברי חכמינו, למלים "מוציא שם רע", כמו שאומר מדרש תנחומא: **"זאת תהיה תורת המצורע הה"ד (תהלים לד) מי האיש**

החפץ חיים מעשה ברוכל אחד שהיה מחזיר בעיירות שהיו סמוכות לציפורי והיה מכריז ואומר מאן בעי למזבן (מי רוצה לקנות) סם חיים אודקין עליה (וההמונים היו מקיפים אותו) ר' ינאי הוה יתיב ופשט בתורקליניה (רבי ינאי היה יושב ולומד תורה) שמעיה דמכריז מאן בעי סם חיים (שמע את הרוכל מכריז: מי רוצה בסם חיים) א"ל תא סק להכא זבון לי (אמר רבי ינאי לרוכל – בוא לכאן ומכור לי הסם) א"ל לאו אנת צריך ליה ולא דכוותך (אמר לו הרוכל – לא אתה ולא אנשים כמותך זקוקים לסם זה) אטרח עליה (התעקש רבי ינאי) סליק לגביה (הלך אליו הרוכל) הוציא לו ספר תהלים הראה לו פסוק מי האיש החפץ חיים מה כתיב בתריה נצור לשונך מרע סור מרע ועשה טוב א"ר ינאי אף שלמה מכריז ואומר (משלי כא) שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו א"ר ינאי כל ימי הייתי קורא הפסוק הזה ולא הייתי יודע היכן הוא פשוט עד שבא רוכל זה והודיעו מי האיש החפץ חיים לפיכך משה מזהיר את ישראל ואומר להם זאת תהיה תורת המצורע תורת המוציא שם רע.

לא סתם העונש על לשון הרע הינו צרעת. חז"ל הדגישו עד מאוד את חומרת איסור לשון הרע, כמשתקף במדרש הבא (ערכין ט"ו): **"אמר מר עוקבא: כל המספר לשון הרע אמר הקדוש ברוך הוא אין אני והוא יכולין לדור בעולם".** מה פשר אמירתו זו של מר עוקבא?? - האומנם אין האומר לשון הרע יכול לדור בעולם עם ה' יתברך, והרי כולנו כושלים בחטא קשה אך אנושי זה??

מסביר האדמו"ר מסלונים, בעל נתיבות שלום, (לפרשת מצורע):
"וזוהו הפגם החמור ביותר שמחמתו אין אני והוא יכולים לדור, כי הקב"ה אין עוד מלבדו ואין איתו שום ישות נפרדת ותכלית הבריאה של יהודי היא ביטול היישות שיבטל את עצמו לגמרי לה' יתברך... וזוהי תקנתו עד שיעקור גובה הלב ממנו וכמו שאמר הבעש"ט שלכל העניינים והמידות הרעות יש עצות, אבל מדת הגאווה אין שום עצה, אלא צריך לרוב עמל ויגיעה להרבות בתפילה לה' יתברך שיצילנו מזה".

לפי בעל הנתיבות שלום, אדם המוציא מפיו לשון הרע עושה זאת מתוך התנשאות על חברו וגאווה. המילים הרעות היוצאות מפיו מלטפות את האגו שלו, על ידי פגיעה בזולת הוא עצמו חש חשוב וחזק יותר. בעל גאווה איננו מסוגל לבטל את עצמו מול ה' יתברך, ולכן אין מקום לו ולה' באותו עולם.

הבעל שם טוב מסביר - שהאדם השלם, הנקי, הטהור, לא יראה את הרוע שבאחר, ובוודאי לא יבקש להפיץ דבר ברבים. לעומת זאת, כל הפוסל במומו פוסל, כאשר אדם רואה פגם בחברו, יש בכך משום עדות לפגם באדם עצמו, לקלקול המידות שלו עצמו.

נמצאנו למדים, כי האדם הדובר לשון הרע מעיד על עצמו יותר מאשר על הזולת. האומר לשון הרע בעל גאווה הוא, שש להפיץ רשמים רעים לשם ריפוד האגו של עצמו. באמצעות לשון הרע מסב הדובר את תשומת הלב דווקא למומיו הוא, המשתקפים מהמומים אותם ראה בסובבים אותו. אדם האומר לשון הרע הוא המצורע, המוציא שם רע, בעיקר, מוציא אדם זה שם רע לעצמו, לקלקוליו, לחסרונותיו, ומכאן האחריות הרבה המוטלת עלינו לביעור נגע לשון הרע מקרבנו.

מהו המסר מהדברים הללו??

שהאדם יעסוק בעצמו ולא בחבריו, שיחפש בחברו רק את הדברים הטובים והמועילים, ולא יחפש את הדברים הרעים שבחברו ובוודאי שלא יספר זאת לאחרים, משום שכל מטרתו בזה שהוא מספר לחבריו זה להעצים את עצמו, הוא מתגאה על חברו וזהו איסור חמור שמשחית את נפש האדם.

מה גילה הרוכל לר' ינאי??

הוא מדגיש את העניין, שכאשר האדם רואה פגם בחברו, יש בכך עדות לפגם באדם עצמו, לקלקול המידות ולגאווה. יוצא מכאן, שהאדם שמדבר לשון הרע מעיד על עצמו יותר מאשר על הזולת. אדם שאומר לשון הרע הוא המצורע, שמוציא שם רע, ובעיקר מוציא האדם שם רע לעצמו, לקלקוליו, לחסרונותיו, ומכאן הטירות הרבה המוסבת עלינו לביעור נגע לשון הרע מקרבנו.

אוהבכם ומוקירכם מאוד

שבת שלום ומבורך ובשורות טובות לכולנו
שרגא פרוכטר - ראש הישיבה

